Parcus deorum cultor et infrequens,
Insanicntis dum sapientiae
Consultus erro; nunc retrorsum.
Vela dare atque iterare cursus.
Cogor relictcs etc. [15]

От і допивсь!
І дохмелившсь!..
Довіку тямить буду!
Ні в рот не брать,
Ні коштовать
Не хочу аж до суду!
Коли б вона
Уся до дна
Повитікала в бочках,
То ще б в церквах
Народ в свитках
Стояв би і в сорочках!
Ні, Грицьку, ні!
Хоч би мені
Повіситься й на гілці!..
Ані під ніс!..
Нехай їй біс,
Тій гаспидській горілці!
Вона мене
З світу зжене.
Коли б той ісказився,
Хто Божий дар
Гнать через жар
У винниці навчився!
Ох! ох! ох! ох!
Зубів щось з двох
І ніг не долічуся!
Живіт, на сміх,

З ковальський міх,-
Здається ж, і не дмуся!
Самі кишки,
Мов бульбашки
У чавуні, клекочуть;
А пуп набряк;
Під пупом — так,
Мов жаби, знай, скрегочуть!
Ніс, як пістряк;
І скрізь синяк;
Бач, пика як набрякла!
Одна нога
Щось шкутильга,
Друга зовсім заклякла.
Така нудьга!
Така туга!
Що чортзна-де і діться!
От тут пече,
Тут гаряче,
А все б хотілось гріться...
А їсти щоб?
Та хоч у лоб!
Крий боже, як цураюсь!
Все б дудлив, бач.
Так от, хоч плач!..
Щось од води жахаюсь!..
Помацай чуб;
Бач, як оскуб,
Диявольська личина!
Тільки то сям
Стирчить, то там
З чуприни волосина!
Та вже ж чіплявсь,
Товк і знущавсь —
Скажена москалюка!

Коліньми грів,
Поки не впрів,
А там і взявсь до дрюка!
Ох! ох! ах! ах!
Жовч в печінках,
Мабуть, всю стовк, псяюха!..
Геть, Грицьку, геть!
Та лучче смерть.
Ніж гаспидська сивуха!
Кахи!кахи!
Се за гріхи
Мене пеня спіткала!
Та вже й дурів!
За всіх кнурів...
Вже душка погуляла!
Була, була
На півсела
Худобинка і гроші:
Ізслизло се,
Проциндрив все,
Зостались тільки воші!
Пустив діток
Без сорочок,
І жінку без запаски,
А сам в шинку
На привалку
Жду Лейбиної ласки!
А Лейба-гершт
В боки, як хверт,
Та Рухлі щось гергоче,
На мене зирк!
Та, знай, пирк-пирк!..
Невіра, ще й регоче.
Забрав волів,
Овець, корів,

Ще він же і здрочився!
Загарбав кіз
І жита віз...
Бодай їм подавився!
Ой, так мені!
Так сатані!
Катюзі — по заслузі!
Жлоктав живіт
Аж лився піт,
Тепер засуха в пузі!
До церкви дзвін,
А пан Охрім,
Бувало, в шинк мандрує,
В церквах "свят, свят",
В корчмі "ґвалт, ґвалт!.." —
Охрім жидів муштрує!
Було, в пости,
Іще чорти
Не б'ються навкулачки:
А вже Охрім,
На глум усім,
П'яненький лізе рачки!

Було, піп Петр
В чистий четвер
Іуду величає,
Охрім в корчмі
Пойді кумі
Весільних затягає.
Чи в хату піп,
Охрім захріп,
Запінивсь, мов сказився,
Не сповідавсь,
Не причащавсь
Сім рік — і не хрестився!

Попи й дяки
В різдво — в святки —
З хрестом ідуть, з кропилом:
А вже коли
Дере козли
Охрім і риє рилом!
На часточки,
На свічечки
Шагом не поплатився,
А мисочок
І грамоток
Не чув, як і вродився!
Ох! ох! ох! ох!
Зубів щось з двох
І ніг не долічуся!
Живіт, на сміх,
З ковальський міх,-
Здається ж, і не дмуся!
Ой, так мені!
Так сатані!
По ділу ся халяндра!..
Нехай хутчій,
Попа мерщій
Покличуть Олександра!
Скажу: допивсь
І дохмелившись!
Довіку тямить буду!
Ні в рот не брать,
Ні коштовать
Не тілько що — й до суду!
А ти пляшки;
Грицьку, й чарки
Трощи, що маєш духу!..
Тільки... тривай...
З їх позливай

В барильце всю сивуху!
26 февраля 1832 г.

[15] — Шанувальник богині долі, недбалий і непевний, наслідуючи поки що нерозумній мудрості, блукаю я; однак повинен повернути свій човен і правити ним.